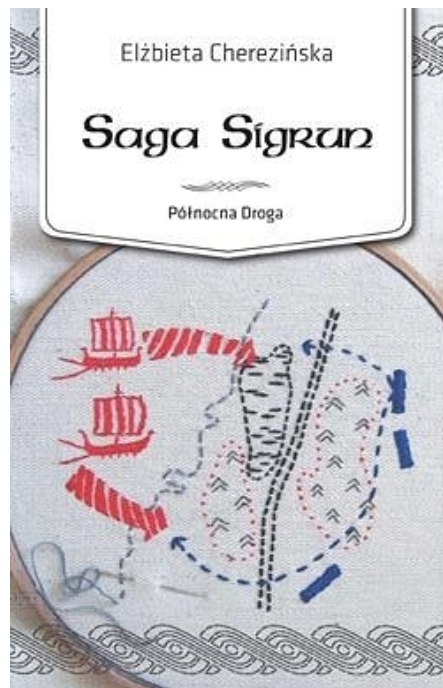

Saga Sigrun

Elżbieta Cherezińska

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Saga Sigrun

El?bieta Cherezi?ska

Saga Sigrun El?bieta Cherezi?ska

Saga Sigrun to pierwsza cz??? cyklu *Pó?nocna Droga*.

Mamy w tej ksi??ce wszystko, co pozwala zupe?nie zatopi? si? w napisanej z epickim rozmachem opowie?ci o ?yciu wikingów i na czas lektury sta? si? jednym z nich. Ogromna erudycja i wyobra?nia Autorki sprawia, ?e uczestniczymy w ?wiecie absolutnie przekonuj?cym - zmys?owym i detalicznym. To hipnotyczna uczta czytelnicza. - Olga Tokarczuk, autorka *Domu dziennego, domu nocnego* i *Biegunów*.

Saga Sigrun Details

Date : Published 2009 by Zysk i S-ka

ISBN : 9788375063516

Author : El?bieta Cherezi?ska

Format : Paperback 406 pages

Genre : Historical, Historical Fiction, European Literature, Polish Literature, Cultural, Poland

 [Download Saga Sigrun ...pdf](#)

 [Read Online Saga Sigrun ...pdf](#)

Download and Read Free Online Saga Sigrun El?bieta Cherezi?ska

From Reader Review Saga Sigrun for online ebook

Aga says

Naiwna nastolatka wychodzi za m?? za sporo od niej starszego dzielnego jarla, by w przysz?o?ci po??czy? ich ziemie. I zasadniczo poza tym, ?e udaje si? jej urodzi? syna i nast?pc?, nie dzieje si? tam nic. B du?o scen sypialnianych. Mnie si? nie podoba?o, bo w posta? g?ównej bohaterki to kura domowa epoki Wikingów i bardzo przypomina ameryka?skie panie domu z lat pi??dziesi?tych - dla mnie Sigrun wygl?da dok?adnie jak pierwsza ?ona Willa Mastersa z Sex Masters, tylko w skandynawskich bransoletach i stosownej sukience okryta futrem z lisów.

Kat says

Znakomicie napisana, obyczajowa opowie?? osadzona w dopracowanym (wida? wykszta?cenie historyczne autorki) ?wiecie, pe?nym pe?nokrwistych bohaterów. W mojej ocenie pozycja lepsza od niemal postawionej na o?tarzu Korony ?niegu i Krwi, która, chocia? naprawd? dobra, miejscami stylistycznie zgrzyta?a. Polecam Sag? Sigrun do przeczytania, ale nie s?dz?, ?ebym do lektury wraca?a.

Romus?aw Boczar says

Twórczo?? Pani El?biety cenie ju? od dawna . Staram si? czyta? wszystkie jej ksi??ki. Ostatnio naby?em serie o Wikingach i nie mog?em si? doczeka? tylko po ni? si?gn? i si? w niej zanurz?. Przyznam si? jednak, ?e przez jej czytaniem zajrza?em na moment w komentarze. Nie by?o to do ko?ca dobre, bo czasem mo?e to kierowa? cz?owieka na z?e tory, ale có? sam tego chcia?em.

Ale, jak si? powiedzia?o „A”, to potem trzeba od razu powiedzie? „B”, w owym przypadku po prostu zabra? si? za czytanie Sagi Sigrun! Tak jak sobie powiedzia?em, tak zrobi?em. Kiedy ju? ch?on??em kolejne kartki tej powie?ci i wnika??em w ten skandynawski ?wiat, nie mog?em si? do niego oderwa? i od g?ównej bohaterki tej powie?ci- tytu?owej Sigrun. Wiadomo, ?e si? z ni? nie uto?samia?em, ale by?em ciekawy jak si? potocz? jej dalsze losy.

Co prawda mo?na mie? zastrze?enia do autorki, co do opisów scen intymnych . Mo?na by?o tak szczegó?owe ich opisywanie omin?? powie?? by na tym nie straci?a, a ?miem stwierdzi? by o wiele bardziej zyska?a. To by?a rzecz , która mnie troch? razi?a. Wiele jednak w tej ksi??ce mi si? podoba?o. Cherezi?ska stworzy?a powie?? ze dba?o?ci? o szczegó?y otworzenia tamtych czasów, zwyczajów wikingów, cz?stych odwo?a? do mitologii i wyja?nie? czytelnikowi zawi?oci tamtych czasów. Takie zabiegi s? bardzo na plus. Kiedy ko?czy?em czyta? ten pierwszy Tom Pó?nocnej Drogi troch? jednak ???owa?em, ?e to jest koniec i z mil? ch?ci? niebawem si?gn? po kolejne tomy!

Asaria says

Plusy:

- dosy? dobry styl
- na moje oko autorce uda?o odwzorowa? obyczaje poga?skiej Skandynawii, ale z drugiej strony nie znam a?

tak dobrze tamtych realiów. Generalnie na plus wybór ma?o oklepanego czasu akcji
- mia?am frajd? z lektury pomimo wszystkich wad

Minusy:

- bol?czka kobiecej prozy: postacie m?skie ma?o wyraziste
 - niestety fabu?a istnieje tylko po to by da? pretekst do opisanie scen seksu. O dziwo styl wi?kszo?ci z nich by? na tyle dobry by mnie nie irytowa?y (co zdarza si? nagminnie)
-

Thinheniel says

On the one hand - too much sex. On the other - I cried at the end, so the tale got me.

Marta says

Nie wiem, od czego zacz?? Mo?e od tego, ?e zawarcie s?owa "saga" w tytule sugeruje du?? ilo?? ciekawych i dramatycznych zdarze? i NIC z tego nie ma miejsca. Tak?e mamy rozczarowanie numer jeden - myl?cy tytu?...

Ale do rzeczy.

1.Sigrun. Tak. Opowie?? jest o Sigrun - m?odej kobiecie, która pomimo swoich m?odzie?czych obaw, po?lubia wybranego przez ojca jarla wikingów. Jest to jej pierwszy kontakt z m??czyn?, nie wie, jak si? zachowa?, obawia si?, czy naprawd? j? pokocha, oraz jak zachowywa? si? w ?ó?ku, oraz jak b?dzie wygl?da? ci??a. Tutaj si? w?a?ciwie ko?czy interesuj?ca cz??? ksi??ki, reszt? mo?ecie sobie podarowa?. O ile mog?oby si? wydawa?, ?e pierwszoosobowa narracja wymusza niejako wykreowanie ciekawej osobowo?ci bohatera pierwszoplanowego, o tyle Sigrun z osobowo?ci nie ma NIC, a ca?e jej ?ycie to bezustanne wzdychanie do idealnego m??a i idealnego syna, na zmian? mamy wi?c podziwianie ich i doprowadzaj?c do szale?stwa t?sknot?. M??, Regin, jest idealny, bo (w skrócie), ka?dy kontakt z nim ko?czy si? rozmow? o seksie, a nast?pnie w alkowie, gdzie Sigrun jest "brana po wielokro?", oraz, po jego wyprawie, obsypowana jest b?yskotkami. Regin nic wi?cej sob? nie reprezentuje. Powa?nie, podejrzewam tutaj jaki? brak spe?nienia w tej dziedzinie u autorki, bo nie jest normalne, ?eby ksi??ka historyczno-przygodowa opisywa?a (w co prawda bardzo poetyczny sposób) zbli?enia ma??e?skie w ilo?ci co najmniej pi?tastu (bo kiedy Regina nie ma, to Sigrun sobie wyobra?a ró?ne rzeczy, a wyobra?ni? te? ma niez??). Na marginesie, dok?adnie to samo ma miejsce w cyklu ksi??ek Jean Auel ("Dzieci Ziemi"), gdzie g?ówna bohaterka ca?kowicie traci osobowo?? na rzecz wielokrotnych stosunków i generalnego podziwiania idealnego m??czyzny...

2.Owoce owej WIELOKROTNEJ mi?o?ci jest synek (idealny, pi?kny, inteligentny, z niebywa?ym talentem do w?adania broni?, odwa?ny, o cechach wodza, blablabla) oraz córka, która... jest, i obdarza swojego brata wr?cz patologiczn?, jak na ??cz?ce ich wi?zi krwi, mi?o?ci? i podziwem. Tak wi?c, m??czy?ni s? obiektami do podziwiania i t?sknienia, a kobiety podziwiają? i t?skni?. I niemal ca?a ksi??ka si? skupia na opisywaniu tego uwielbienia i t?sknoty. Sigrun, zamiast zachowywa? si? jak ?ona jarla, koncentruje si? na roli kury domowej, która z osobowo?ci i charakteru ma tyle, co staruszka z kó?ka gospody? wiejskich.

3. Mia?am wra?enie, ?e ksi??k? napisa?y dwie ró?ne osoby. Nie rozumiem tak diametralnej zmiany j?zyka u?ywanego w powie?ci, z poetyckiego, pe?nego wysmakowanych przeno?ni, niebanalnych epitetów j?zyka

opisów my?li i uczu?, do zdawkowego, banalnego wr?cz, j?zyka dialogów, które móg?by napisa? nieuzdolniony gimnazjalista " - No dobra, dobra.", "-Yhm.", "-No niech ci ju? b?dzie.", "Uffff, no dobra." Powa?nie, dialogi bardzo ra??, szczególnie, ?e rzadko kiedy wyst?puj? przy nich jakiegokolwiek "didaskalia". No, ale na szcz??cie te? nie trwaj? zbyt d?ugo, bo szybko zostaj? uzupe?nione poetyckim j?zykiem...aktów seksualnych. No w?a?nie.

Ale ksi??ka ma te? dobre strony.. to znaczy, dobr? stron?. Mo?na si? sporo dowiedzie? o mitologii nordyckiej. Ale przysz?e cz??ci sobie podaruj?.

Magdalena Wajda says

Opisywa? histori? dumnych Panów Pó?nocy, dzielnych Wikingów, s?ynnych m??ów z norweskich fiordów - ustami i s?owami kobiety? Teoretycznie pomys? karko?omny. Cherezi?skiej si? uda?o. Sigrun to m?oda dziewczyna, córka s?ynnego jarla. Poznajemy j? niemal w chwili, gdy ma wyj?? za m?? za odpowiedniego kandydata, wybranego przez ojca, nie dla mi?o?ci - wa?niejsza jest ochrona ca?o?ci ziem. Kandydat na szcz??cie spe?nia oczekiwania wszystkich ;) i od tej pory mamy ju? pi?kn? opowie?? o mi?o?ci (tzw. momenty te? s?).

Ksi??ka zaczyna si? w roku 966. Norwegia jest w wi?kszo?ci poga?ska, zw?aszcza Panowie Pó?nocy nie chc? i nie b?d? chcieli zrezygnowa? z czczenia Odyna i reszty nordyckiego panteonu, ani ze swoich obyczajów. ?cieranie si? starej i nowej wiary jest istotne w tej ksi??ce, jest przyczyn? wojen.

Co dostajemy, oprócz mi?osnej opowie?ci? Kapitalne opisy ?ycia w bogatej norweskiej osadzie, rocznego cyklu pracy we dworze, obsiewania pól, zbiorów, rzemie?lniczych prac. Przygotowania m?odych ludzi do "wojennego rzemios?a". Ca?e t?o historyczne i spo?eczne. I na tym tle histori? mi?osn? Sigrun i Regina. Naprawd? uwa?am, ?e warto przeczyta?. ?wietny j?zyk, a poza tym autorka, jako historyk, zna si? na rzeczy. To moje pierwsze spotkanie z ni?, na pewno nie ostatnie.

Sylia says

Bardzo kobieca, utrzymana w ch?odnym klimacie pó?nocy saga. Pe?na ciep?a, cho? w niektórych momentach zdarza?y si? przestoje akcji.

Mocne 4.

Lolanta says

<https://lolantaczyta.wordpress.com/20...>

Kasia (K?cik z ksi??k?) says

?a?uj?, ?e nie si?gn??am po pierwszy tom Pó?nocnej drogi znacznie wcze?niej. Po rewelacyjnej dylogii o ?wi?tos?awie, któr? nadal ?ywo mam w pami?ci, Saga Sigrun wypada nieco blado, podejrzewam, ?e odwrotna kolejno?? znacznie zwi?kszy?aby moj? w?asn? przyjemno?? z lektury. Nie zmienia to jednak

faktu, że z przyjemnością sięgnę po kolejny tom, Ja jestem Halderd.

Cała opinia:

<http://www.kacikzksiazka.pl/2017/05/s...>

Anna Jaworska says

Bardzo sprawnie napisana powieść z ciekawymi odniesieniami do mitologii nordyckiej, która jednak nie przynosi historii o Wikingach, której się spodziewałam, a jest innym spojrzeniem na tzw. literaturę kobiecą. Jestem ciekawa, o czym traktują kolejne tomy cyklu.
